

I když jsem „vejšku“ nedokončil a „flákal se“ po okruzích, veteránských srazech a mezi lidmi s auty, (a občas i na pracovním úřadě), pár lidí pořád věřilo, že bych se focením jednou mohl živit. Jsem jim vděčný.

Ondřej Kroutil: **auta a focení** **- pilíře mého životního stylu**

Lze se dostat navzdory špatným známkám ze slohu až k focení nejdražších aut planety? Jde to. U mě vše začalo již na základní škole, kde jsem začal sbírat své první časopisy o autech. Tehdy jsem si říkal, že by se mi děsně líbilo být redaktorem a psát testy o autech, jezdit s nimi po světě a hlavně se dostat k těm nejzajímavějším superautům, o kterých jsem snil.

Proti mluvilo nedobré hodnocení mých slohových prací a to trvalo, až k maturitě. Auta se pro mě ale i tak stala životním stylem a pořád jsem je s kamarády řešil, jak jejich technické detaily, tak sportovní úpravy. A velký zájem ve mě vzbuzovaly klasické stroje. Konkrétně japonské a italské.

Pak na vysoké škole ČZU jsem začal s kamarády jezdit na „fotovýlety“ za vlaky. Nefotil jsem, tehdy jsem neměl ani kompaktní, jen mě prostě bavil ten výlet, ta pohoda v přírodě, občas i kdesi na stromě, na posedu, či nějaké zdi. Vždycky se sešla fajn parta, byly to takové „pánské jízdy“. Tehdy, asi před 11 lety, jsem si od našich půjčil kompaktní a zkusil taky něco cvaknout. Spíš jsem tedy fotil všechno možné, ale celkově se to moc nedařilo. Postupem času se situace zlepšovala, a tak jsem si za své vydělané peníze z brigády koupil první zrcadlovku. A to byl přesně ten okamžik, kdy mě to chytlo.

Osudná spanilá jízda

Stále jsem si kupoval časopisy o autech a už mě moc nebavilo je pořád shánět v trafikách. Takže jsem si pořídil předplatné časopisu Speed. K tomu jsem dostal fajn dárek – jízdu s tehdejší šéfredaktorem Honzou Červenkou na okruhu v jeho Caterhamu. A ta jízda na okruhu byla osudná – nakonec jsem do auta posadil svou tehdejší přítelkyni a sám raději fotil... Fotky se povedly, a tak jsem je poslal Honzovi, který je následně otiskl. A já byl maximálně nadšený, že jsem měl své první fotky v časopise.

Pro zmíněný časopis jsem fotil dál a kromě toho jsem jezdil na své oblíbené veteránské srazy, kde jsem se mimo jiné potkal i s Františkem Vahalou, který tehdy jezdil starou toyotou a měl na starosti časopis

Ondřej Kroutil

- narodil se 24. 1. 1989
- vystudoval Střední průmyslovou školu stavební
- fotografuje pro většinu auto/moto časopisů v České republice a jezdí po celé Evropě za těmi nejexkluzivnějšími a nejdražšími vozy světa
- spolupracuje s mnoha automobilkami
- je oficiálním fotografem Českého veslařského svazu

o veteránech Auto Motor a Sport Classic. Slovo dalo slovo a najednou jsme spolu fotili staré auto do časopisu. Tehdy při focení byly extrémní podmínky (mlha, déšť, tma) a fotky se tak líbily, že mě František protlačil jako hlavního fotografa časopisu AMS-Classic. Od té doby to byl magazín, ve kterém byly fotky vždy velké a pro mě to byla taková výkladní skříň a splněný sen ve smyslu, jak se dostat k vzácným vozům.

S jídelm roste chuť

což se přesně projevilo i u mě. Postupem času jsme začali jezdit i na vlastní náklady po akcích v celé Evropě. Mille Miglia, 24LeMans Classic, GoodWood, TourAuto Optico2000, 6hour of Spa, Ennstal-Classic, Planai-Classic, F1 Grand Prix a další. Dokonce jsem se stal i oficiálním fotografem na akcích v Rakousku a snad se něco podobného podaří brzo i v Itálii. I díky tomu jsem seděl v legendárních vozech třeba Ferrari 250 GTE, Ferrari Dino, Jaguar XJ 220, BMW Z8, Ferrari F40, Bugatti EB110, Lancia ECV, Lancia 037, Honda NSX,.... Těch aut bylo opravdu mnoho. A to jsou jen ta stará. Nová už asi nikdo nespočítá.

V posledních letech díky focení do různých časopisů a magazínů (Octane, EVO, Svět Motorů, AutoTip, Auto7, Auto Motor a Sport, Speed, Automobil, Subaru magazín atd.) sedím v průměru za týden ve třech autech. Je to krásná práce, ale i mnoho zodpovědnosti a občas i nebezpečných situací. Mít půjčený například nový Rolls-Royce v hodnotě 15 milionů korun na 4 dny je sice zážitek z říše snů, ale nedovedu si představit, kolik ledvin bych musel prodat, kdybych s ním něco provedl.

V letošním roce jsem se stal i fotografem Českého veslařského svazu a je to trochu něco jiného než focení vozů. I to mě ale děsně baví. ●

Focení představení BMW i8 Roadster pro BMW

Ferrari 250GTO v zatáčce při akci Ennstal Classic v Alpách

Lancia 037 v italské vesničce pod plným plynem jak za dob své největší slávy